

STOWARZYSZENIE NOTARIUSZY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zarząd Główny ul. L. Rydygiera 17 lok. U01; 01-793 Warszawa

tel./fax. 22 827-13-45; 22 827-01-94

KRS - 0000113857 • www.rejent.com.pl • e-mail: snrp@rejent.com.pl

L. dz. 9 / 2021

Warszawa, dnia 8 lutego 2021 r.

Ministerstwo Sprawiedliwości

al. Ujazdowskiej 11

00-950 Warszawa

Zarząd Główny Stowarzyszenia Notariuszy RP w odpowiedzi na pismo, nadesłane przez Ministerstwo Sprawiedliwości w dniu 27.01.2021 roku, w przedmiocie zaopiniowania projektu wniosku o włączenie kwalifikacji rynkowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji: „Prowadzenie mediacji sądowych w sprawach karnych i sprawach o wykroczenia”, w załączeniu przesyła odpis uchwały Zarządu Głównego SNRP nr 13/II/2021 z dnia 08.02.2021r.

Izabella Soroko – Borska

Członek Zarządu

W imieniu Zarządu

Anna Dańko – Roesler

Prezes Zarządu

Uchwała Nr 13 / II / 2021

Zarządu Głównego Stowarzyszenia Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej
podjęta drogą obiegową w dniu 08.02.2021 r.

**w sprawie przedstawienie opinii dot. projektu wniosku o włączenie kwalifikacji
rynkowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji:
„Prowadzenie mediacji sądowych w sprawach karnych i sprawach
o wykroczenia” .**

§ 1.

Zarząd Główny Stowarzyszenia Notariuszy RP, w związku z nadesłanym przez Ministerstwo Sprawiedliwości, w dniu 27.01.2021 roku, pismem o zaopiniowanie projektu wniosku o włączenie kwalifikacji rynkowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji: „Prowadzenie mediacji sądowych w sprawach karnych i sprawach o wykroczenia”, **postanawia zgłosić uwagi do wniosku zgodnie z załączonym formularzem.**

§ 2.

Stanowisko Stowarzyszenia przekazać Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Podpisy członków Zarządu znajdują się na oryginale Uchwały.

Za Zarząd

Izabella Soroko – Borska

Członek Zarządu SNRP

Anna Dańko – Roesler

Prezes Zarządu SNRP

Warszawa, dnia 08.02.2021
(miejscowość, data)

FORMULARZ KONSULTACJI
z zainteresowanymi środowiskami
wniosku o włączenie kwalifikacji rynkowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji:
„Prowadzenie mediacji sądowych w sprawach karnych i sprawach o wykroczenia”

Informacje kontaktowe:

Imię i nazwisko	Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej
Instytucja/Organizacja	Ośrodek Mediacyjny SNRP
Adres (tylko w wypadku instytucji/organizacji)	Ul. Ludwika Rydygiera 17 lok. U01 01-793 Warszawa
Doświadczenie zawodowe w zakresie mediacji rodzinnych	
Tel./fax	Tel. 22 827 13 45; 22 827 01 94
e-mail	snrp@rejent.com.pl

1. Opinia ogólna dotycząca wniosku o włączenia kwalifikacji do ZSK:

Certyfikat potwierdza tylko i wyłącznie, że osoba go posiadająca, przeszła szkolenie i zdała egzamin z określonej tematyki. O ile przejście takich szkoleń z pewnością jest przydatne w dalszej praktyce mediacyjnej, o tyle samo uzyskanie certyfikatu nie wydaje się być konieczne. Posiadanie certyfikatu przez osoby niepraktykujące, a tylko będące po szkoleniu i egzaminie może wzbudzać mylne mniemanie możliwości przeprowadzenia profesjonalnego postępowania mediacyjnego w sprawach karnych i o wykroczenia przez te osoby. Tylko praktyka i ciągłe podnoszenie kwalifikacji m.in. przez odpowiednie szkolenia może dać gwarancję właściwego przeprowadzenia tak specyficznego postępowania.

Lp.	Opiniowany fragment wniosku (strona, akapit)	Treść zgłoszonej opinii (propozycja zmiany, komentarz)
1.	Nazwa kwalifikacji: Prowadzenie mediacji sądowych w sprawach karnych i sprawach o wykroczenia	
2.	Proponowany poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji: 6	
3.	Krótką charakterystyka kwalifikacji oraz orientacyjny koszt uzyskania dokumentu potwierdzającego otrzymanie danej kwalifikacji: Osoba posiadająca kwalifikację „Prowadzenie mediacji sądowych w sprawach karnych i sprawach o wykroczenia” jest gotowa do samodzielnego prowadzenia procesu mediacji karnych i w sprawach o wykroczenia. Działania podejmowane przez tę osobę wspierają samodzielne wypracowanie satysfakcjonującego rozwiązania konfliktu lub sporu pomiędzy pokrzywdzonym, a sprawcą przestępstwa lub wykroczenia. Wykorzystuje ona wiedzę z zakresu prowadzenia postępowania mediacyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem prawnych uwarunkowań mediacji w sprawach karnych i w sprawach o wykroczenia. W swojej pracy współpracuje z organem prowadzącym sprawę. W prowadzonej mediacji stosuje wiedzę z zakresu kryminologii i wiktymologii, w tym specyfiki zjawiska przestępczości, ze szczególnym uwzględnieniem agresji i przemocy oraz ich psychologicznych uwarunkowań. Pracuje zgodnie z metodyką prowadzenia mediacji i zasadami etyki zawodowej mediatora, stosuje narzędzia i techniki komunikacyjne, uwzględniając poczucie bezpieczeństwa i równowagi stron. Przygotowując i prowadząc sesję mediacyjną bierze pod uwagę specyfikę konkretnej sprawy i wielość możliwych uwarunkowań zaistniałego problemu. Doskonali swoje kompetencje zawodowe w odniesieniu do już zdobytych doświadczeń zawodowych potwierdzonych dowodami oraz w oparciu o samoocenę. Osoba posiadająca kwalifikację jest świadoma wysokiej odpowiedzialności społecznej wynikającej z prowadzenia mediacji. Sprawy zagrożone karą lub środkiem karnym w ustawie, z własnej inicjatywy, z inicjatywy stron/y lub na ich/jej wniosek, może do mediacji kierować: - Prokurator lub Policja – na etapie postępowania przygotowawczego; - Sąd – w toku całego postępowania sądowego; - Sąd penitencyjny (lub Dyrektor zakładu karnego) – na każdym etapie odbywania bezwzględnej kary pozbawienia wolności; - Sąd wykonujący prawomocne orzeczenie kary lub	Czas potrzebny na uzyskanie kwalifikacji wyrażony w czasie 410 godzin, w tym 90 godzin szkolenia, to 2 miesiące pracy (50 dni) lub 3,5 uwzględniając weekendy, po 8 godzin dziennie. Gdy dodamy do tego podstawowe szkolenie mediatora to wskazany zakres czasu wydaje się znacząco zbyt długi. Kryteria i zakres szkoleń nie został sprecyzowany. Cytując "czy innej formy uczenia się, jak i pracę własną kandydata." - brak jest wskazania, jaka praca własna miałaby podlegać ocenie, kto miałby to ocenić i co oznacza inna forma uczenia się. Np. czy czytanie książki z zakresu kryminologii zostanie uwzględnione jako praca własna kandydata? Jeżeli przeczytanie tej książki zajmie mu 400 godzin, czy to już wyczerpuje czas niezbędny do uzyskania kwalifikacji, biorąc pod uwagę, że przeszedł 90 godzin szkolenia np. online? Koszt uzyskania kwalifikacji wydaje się być zbyt duży, wynosi bowiem mniej więcej tyle ile dochód z prowadzenia mediacji sądowych w tym zakresie przez miesiąc (tj. 20 dni roboczych).

	środki karne – w toku postępowania wykonawczego. Do mediacji pomiędzy sprawcą czynu zabronionego, a pokrzywdzonym może również dojść w wyniku inicjatywy uczestników sporu zainteresowanych pojednaniem się i wypracowaniem kompromisu, szczególnie przed wniesieniem prywatnego aktu oskarżenia. Orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji określono na 410 godzin, uwzględniając zarówno czas szkolenia (min 90 godzin), czy innej formy uczenia się, jak i pracę własną kandydata.	
	Orientacyjny koszt uzyskania dokumentu potwierdzającego otrzymanie kwalifikacji to: 1900 zł.	
4.	Orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji [godz.]: 410	Czas potrzebny na uzyskanie kwalifikacji wyrażony w czasie 410 godzin, w tym 90 godzin szkolenia, to 2 miesiące pracy (50 dni) lub 3,5 uwzględniając weekendy, po 8 godzin dziennie. Gdy dodamy do tego podstawowe szkolenie mediatora to wskazany zakres czasu wydaje się znacząco zbyt długi.
5.	Grupy osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji: Kwalifikacją „Prowadzenie mediacji sądowych w sprawach karnych i sprawach o wykroczenia” mogą być zainteresowani w szczególności: mediatorzy, psycholodzy, pedagogi, socjolodzy, specjaliści z zakresu resocjalizacji, pracownicy służb społecznych, kuratorzy, adwokaci, radcy prawni, sędziowie w stanie spoczynku, nauczyciele, terapeuci, trenerzy, funkcjonariusze w służbach mundurowych i jednostkach penitencjarnych.	Pominięto notariuszy
6.	Wymagane kwalifikacje poprzedzające: Kwalifikacja pełna na poziomie 6 PRK	Brak uwag.
7.	W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do waldacji: Osoba przystępująca do waldacji musi posiadać kwalifikację pełną na poziomie 6 PRK (studia wyższe: licencjat, inżynier), zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226), zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w roli obserwatora, mediatora lub ko-mediatora w min. 4 sesjach mediacji karnych lub w sprawach o wykroczenia.	Brak uwag.
8.	Zapotrzebowanie na kwalifikację: Instytucję mediacji do polskiego prawa karnego wprowadzono nowymi kodyfikacjami karnymi z 1997 r., które zaczęły obowiązywać z dniem 1 września 1998 r. Początkowo mediację można było prowadzić tylko w toku postępowania przygotowawczego oraz w postępowaniu sądowym – przy wstępnej kontroli oskarżenia, co ograniczało zakres jej stosowania. Ustawą	Nie wydaje się by opracowana kwalifikacja mogła skutkować zwiększeniem zaufania wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania do korzystania z mediacji karnych i w sprawach o wykroczenia. Wyżej wymienione organy korzystają obecnie dość chętnie z tej metody dając szansę szczególnie osobom pokrzywdzonym na właściwe zadośćuczynienie. Uzyskanie kwalifikacji przy nieumiejętnym prowadzeniu mediacji karnej takiego zaufania nie wzbudzi.

z dnia 10 stycznia 2003 roku o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 17, poz. 155) mediacja została wprowadzona do części ogólnej k.p.k., jako przepisy artykułu 23a. Zmiana niniejsza skutkowała wprowadzeniem mediacji na każdym etapie postępowania sądowego. Patrząc na dynamikę mediacji z perspektywy ponad 20 lat wykorzystywania tej instytucji w sprawach karnych, można stwierdzić, że w pierwszych miesiącach jej stosowania, tj. od 1.09. do 31.12.1998 r. prowadzonych było tylko łącznie 10 postępowań mediacyjnych w sprawach karnych. Już w następnym roku 1999 było ich 366 i do 2006 r. liczba takich postępowań stale rosła, osiągając w 2006 r. najwyższy, jak do tej pory, wynik – 5052 spraw. Następnie liczba mediacji w sprawach karnych stopniowo zmniejszała się do 3254 mediacji w 2011 i 2012 r., aby w okresie od 2013 r. do 2018 r. z pewnymi wahaniami ustabilizować się na względnie podobnym poziomie – średnio 3864 mediacji rocznie (Źródło: sprawozdanie MS-S6r w sprawie osób osądzonych w pierwszej instancji według właściwości rzeczowej, Postępowanie mediacyjne w świetle danych statystycznych sądy rejonowe i okręgowe w latach 2006–2018, Warszawa 2019, s. 24, <https://isws.ms.gov.pl/pl/baza-statystyczna/opracowania-wieloletnie>). Dane statystyczne świadczą o tym, że do mediacji przekonuje się rosnąca liczba sędziów i prokuratorów. Ze statystyk Ministerstwa Sprawiedliwości wynika również, iż najczęstszą grupą przestępstw kierowanych do postępowania mediacyjnego są sprawy o znęcanie się (art. 207 § 1 k.k.), które w 2017 r. stanowiły 97%, a w 2018 r. 93% wszystkich mediowanych przestępstw przeciwko rodzinie i opiece. Delikt karny jest niezwykle trudnym, często traumatycznym doświadczeniem życiowym dla osoby pokrzywdzonej przestępstwem. Udział w mediacji daje możliwość określenia i nazwania często tłumionych emocji, zmierzenia się z wewnętrznymi lękami i ostatecznie przełamania psychologicznego impasu. Wypracowana w poufnej procedurze ugoda, poza satysfakcją psychologiczną, umożliwia szybkie porozumienie się co do sposobu i terminu naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznana krzywdę. Osoby uwikłane w procedurę karną zyskują możliwość współdecydowania we własnej sprawie, zwerbalizowania subiektywnych skutków czynu karalnego, bezpiecznego wyrażenia emocji i ostatecznie określenia wzajemnych oczekiwań. Profesjonalnie przeprowadzona mediacja ułatwia rozwiązanie konfliktu w drodze wolnej od znamion przemocy, często prowadząc do trwałego jego zakończenia. Mediacja wpisuje się w ideę sprawiedliwości naprawczej i jest przejawem unowocześnienia procesu karnego stanowiąc istotny sposób regulowania sporów w całym kręgu oddziaływania europejskiej kultury legistycznej. Włączenie kwalifikacji „Prowadzenie mediacji sądowych w sprawach karnych i sprawach o wykroczenia” do ZSK

W tego rodzaju mediacjach potrzebne jest doświadczenie, „wyczuć”, których kwalifikacja nie zastąpi, za to może wzbudzić mylne poczucie bycia specjalistą w tej dziedzinie. Powyższe z pewnością wspomóc mogą właściwe szkolenia.

będzie uzupełnieniem standardów prowadzenia mediacji opracowanych i przyjętych 26.06.2006 r. przez Społeczną Radę do spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości. Standardy te określają kompetencje mediatora na poziomie ogólnym. Opracowana kwalifikacja może też skutkować zwiększeniem zaufania wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania do korzystania z mediacji karnych i w sprawach o wykroczenia.	
9. Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze oraz wskazanie kwalifikacji ujętych w ZRK zawierających wspólne zestawy efektów uczenia się: W Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji znajdują się 3 kwalifikacje rynkowe o zbliżonym charakterze. Są to kwalifikacje: „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych”, „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach gospodarczych” i „Prowadzenie mediacji sądowych i pozasądowych w sprawach rodzinnych”. Kwalifikacje te nie posiadają wspólnych kluczowych efektów uczenia się z przedmiotową kwalifikacją, choć oczywiście opisują podobne umiejętności. Kwalifikacja „Prowadzenie mediacji sądowych w sprawach karnych i sprawach o wykroczenia” odnosi się jednak ściśle do specyfiki mediacji w sprawach czynów zabronionych, a zatem jest komplementarna do pozostałych włączonych do ZSK kwalifikacji. Część efektów uczenia się właściwa dla kwalifikacji może być wspólna z efektami kształcenia na wybranych kierunkach studiów oraz studiów podyplomowych z zakresu mediacji i mediacji karnych. Charakter efektów uczenia się jest na tyle różny, że bezpośrednie odniesienie ich do efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji „Prowadzenie mediacji sądowych w sprawach karnych i sprawach o wykroczenia” nie jest zasadne. Należy podkreślić, że w ramach systemu szkolnictwa wyższego posiadanie efektów kształcenia, pokrywających się zakresem z opisaną kwalifikacją rynkową, nie może zostać potwierdzone w całości w wyniku walidacji uczenia się poza formalnego i nieformalnego. Włączenie kwalifikacji do ZSK umożliwi potwierdzenie kompetencji przez osoby, które chcą skorzystać z równoważnej do formalnej ścieżki uczenia się przez całe życie.	Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie postępowania mediacyjnego w sprawach karnych (Dz. U. z 2015r., poz. 716), mediacje w sprawach karnych mogą przeprowadzać tylko osoby spełniające kryteria wskazane w tym rozporządzeniu i wpisane na listę sądów okręgowych, jako mediatorzy w tej dziedzinie, zatem kompetencje tych osób podlegają walidacji przez sądy okręgowe.
10. Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji: Osoba posiadająca kwalifikację może pracować na stanowisku mediatora w ośrodkach mediacyjnych, może również prowadzić działalność gospodarczą w tym zakresie. Kompetencje mediacyjne mogą także zostać wykorzystane między innymi w jednostkach penitencjarnych, ośrodkach poprawczych, opiece społecznej oraz w instytucjach niosących pomoc osobom pokrzywdzonym przestępstwem. Osoba posiadająca kwalifikację może	Z uwagi na istniejące rozporządzenie, kwalifikacja może powinna potwierdzać kompetencje w tej dziedzinie, ale nie powinna być warunkiem do wpisania na listę.

uzyskać wpis na listę mediatorów w sprawach karnych prowadzoną przez sądy okręgowe po spełnieniu wymagań określonych w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie postępowania mediacyjnego w sprawach karnych (Dz. U. z 2015r., poz. 716).

Brak uwag.

11. Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację: 1. Etap weryfikacji

1.1. Metody.

Na etapie weryfikacji efektów uczenia się stosuje się następujące metody: test teoretyczny lub wywiad ustrukturyzowany/rozmowa z komisją (do weryfikacji zagadnień teoretycznych ze wszystkich zestawów efektów uczenia się); obserwacja w warunkach symulowanych lub rzeczywistych uzupełniona rozmową z komisją; analiza dowodów i deklaracji uzupełniona rozmową z komisją (dowodami mają być: 1) opracowane przez kandydata przed walidacją sprawozdanie z samorozwoju w roku poprzedzającym przystąpienie do walidacji, ze szczególnym uwzględnieniem spraw karnych lub spraw o wykroczenia oraz 2) sprawozdanie z obserwowanych, prowadzonych lub współprowadzonych sesji mediacji karnych lub w sprawach o wykroczenia).

1.2. Zasoby kadrowe.

Weryfikację efektów uczenia się prowadzi komisja walidacyjna, składająca się minimum z 2 osób: przewodniczącego oraz min. jednego członka komisji. Każdy z członków komisji walidacyjnej musi spełniać następujące wymogi: – posiadać wykształcenie wyższe magisterskie; – posiadać ukończone studia lub studia podyplomowe z zakresu mediacji oraz szkolenie z zakresu mediacji karnych; – stosować zasady etyki zawodowej mediatora; – znać i stosować aktualnie obowiązujące regulacje prawne w zakresie mediacji; – znać i stosować standardy prowadzenia mediacji i postępowania mediatora opracowane przez Społeczną Radę ds. Alternatywnych Metod Rozwiązywania Sporów i Konfliktów przy Ministrze Sprawiedliwości; – posiadać pełną zdolność do czynności prawnych i pełnię praw publicznych; – stosować kryteria weryfikacji przypisane do efektów uczenia się dla opisywanej kwalifikacji oraz kryteria oceny formalnej i merytorycznej dowodów na posiadanie efektów uczenia się właściwych dla opisywanej kwalifikacji; – stosować zasady prowadzenia weryfikacji, a także różne metody weryfikacji efektów uczenia się, zgodnie z celami walidacji i zasadami Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji. Ponadto: Przewodniczący komisji musi spełniać następujące wymogi: – posiadać min. 8 - letnie doświadczenie w pracy mediatora w sprawach karnych lub w sprawach o wykroczenia

potwierdzone rekomendacją sądu, prokuratury lub policji; - przeprowadzić min. 90 mediacji karnych lub w sprawach o wykroczenia (oświadczenie i wykaz przeprowadzonych postępowań mediacyjnych uwzględniający sygnaturę akt). Członek komisji musi spełniać następujące wymogi: - posiadać min. 5-letnie doświadczenie w pracy mediatora w sprawach karnych lub w sprawach o wykroczenia potwierdzone rekomendacją sądu, prokuratury, policji lub ośrodka mediacji; - przeprowadzić min. 30 mediacji karnych lub w sprawach o wykroczenia (oświadczenie i wykaz przeprowadzonych postępowań mediacyjnych uwzględniający sygnaturę akt).

1.3. Sposób organizacji waldacji oraz warunki organizacyjne i materialne.

Podczas waldacji instytucja certyfikująca ma obowiązek zapewnić odpowiednie warunki do przeprowadzenia waldacji. Instytucja Certyfikująca musi stosować rozwiązania zapewniające rozdzielenie procesów kształcenia i szkolenia od waldacji. W szczególności istotne jest zapewnienie bezstronności osób przeprowadzających waldację m.in. poprzez rozdzielenie osobowy mający na celu zapobieganie konfliktowi interesów osób przeprowadzających waldację. Osoby te nie mogą weryfikować efektów uczenia się osób, które były przez nie przygotowywane do uzyskania kwalifikacji „Prowadzenie mediacji sądowych w sprawach karnych i sprawach o wykroczenia”.

2. Etapy identyfikowania i dokumentowania.

Nie określa się wymagań do etapów identyfikowania i dokumentowania efektów uczenia się.

12. Syntezyzna charakterystyka efektów uczenia się:

Osoba posiadająca kwalifikację „Prowadzenie mediacji sądowych w sprawach karnych i sprawach o wykroczenia” jest gotowa do samodzielnego planowania i prowadzenia mediacji karnych i w sprawach o wykroczenia, zarówno w postępowaniach pozasądowych, sądowych, jak i z osobami skazanymi, i po odbyciu kary. Na podstawie analizy sprawy ocenia, czy nie ma przeciwwskazań do zastosowania mediacji. Działania podejmowane przez tę osobę wspierają samodzielne wypracowanie satysfakcjonującego rozwiązania konfliktu lub sporu pomiędzy pokrzywdzonym, a sprawcą przestępstwa lub wykroczenia. Wykorzystuje ona wiedzę z zakresu prowadzenia postępowania mediacyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem prawnych uwarunkowań mediacji w sprawach karnych i w sprawach o wykroczenia. W swojej pracy współpracuje z organem prowadzącym sprawę. W prowadzonej mediacji stosuje wiedzę z zakresu kryminologii i wiktymologii, w tym specyfiki zjawiska przestępczości, ze szczególnym uwzględnieniem

Brak uwag.

agresji i przemocy oraz ich psychologicznych uwarunkowań. Pracuje zgodnie z metodyką prowadzenia mediacji i zasadami etyki zawodowej mediatora, stosuje narzędzia i techniki komunikacyjne, uwzględniając poczucie bezpieczeństwa i równowagi stron. Stosuje techniki zarządzania emocjami. Posługuje się podstawową siatką pojęciową z zakresu prawa karnego. Stale aktualizuje swoją wiedzę dotyczącą mediacji oraz zastosowania podstaw prawnych związanych z procedurą mediacji. Przygotowując i prowadząc sesję mediacyjną bierze pod uwagę specyfikę konkretnej sprawy i wielość możliwych uwarunkowań zaistniałego problemu. Doskonali swoje kompetencje zawodowe w odniesieniu do już zdobytych doświadczeń zawodowych potwierdzonych dowodami oraz w oparciu o samoocenę. Osoba posiadająca kwalifikację jest świadoma wysokiej odpowiedzialności społecznej wynikającej z prowadzenia mediacji.

13.

Zestawy efektów uczenia się nr 1:

Nazwa zestawu: Znajomość tematyki dotyczącej mediacji jako alternatywnej metody rozwiązywania konfliktów i sporów

Poziom: 6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]: 60

Rodzaj zestawu: obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia:

01. Omawia alternatywne metody rozwiązywania konfliktów i sporów

Kryteria weryfikacji:

- wymienia alternatywne metody rozwiązywania konfliktów i sporów;
- charakteryzuje wymienione metody;
- podaje przykłady ich zastosowania w praktyce

02. Omawia ogólne zagadnienia dotyczące mediacji

Kryteria weryfikacji:

- definiuje pojęcie mediacji;
- wymienia cele i funkcje mediacji; - charakteryzuje formy i zasady mediacji;
- omawia rolę mediatora w procesie mediacji;
- omawia rolę obrońcy oraz pełnomocnika w mediacji;
- charakteryzuje zagadnienie sprawiedliwości naprawczej i sprawiedliwości karnej.

03. Posługuje się wiedzą z zakresu podstaw prawa karnego, ze szczególnym uwzględnieniem mediacji w sprawach karnych i w sprawach o wykroczenia

Zakładając, że zestawy efektów uczenia się wskazują na zakres szkolenia do uzyskania kwalifikacji, to brak jest informacji czy zestawy 1-3 zostaną wyłączone w przypadku posiadania podstawowego szkolenia z zakresu mediacji (materiał tematyczny tożsamy).

Wydawałoby się, że praktykujący mediator powinien uzupełnić swoje umiejętności jedynie z zakresu zestawów 4-5 poniżej, co znacznie skróciłoby czas i koszty uzyskania kwalifikacji dla praktykujących mediatorów.

dep *8/3*

Kryteria weryfikacji: - omawia wybrane pojęcia z zakresu prawa karnego (m. in. zbrodnia, występki, wykroczenie, przestępstwo, stopień społecznej szkodliwości, podejrzały, oskarżony, pokrzywdzony, groźba bezprawna, zadośćuczynienie, naprawienie szkody); - charakteryzuje podstawy prawne dotyczące mediacji w sprawach karnych i sprawach o wykroczenia; - wskazuje aktualne zmiany w zakresie podstaw prawnych związanych z procedurą mediacji; - omawia wpływ mediacji na postępowanie karne oraz skutki prawne zawarcia ugody mediacyjnej.	
14. Zestawy efektów uczenia się nr 2: Nazwa zestawu: Prowadzenie postępowania mediacyjnego Poziom: 6 Orientacyjny nakład pracy [godz.]: 100 Rodzaj zestawu: obowiązkowy Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia: 1. Przygotowuje spotkanie mediacyjne z uwzględnieniem specyfiki konkretnej sprawy Kryteria weryfikacji: - wymienienia dokumenty z jakimi należy się zapoznać przygotowując mediacje oraz omawia informacje jakie może z nich uzyskać; - nawiązuje kontakt ze stronami; - wyjaśnia procedurę i przebieg mediacji; - przedstawia stronom cel mediacji, zasady prowadzenia mediacji, zasady pokrywania kosztów; - omawia rolę stron i mediatora; - zadaje pytanie o gotowość stron do mediacji. 02. Charakteryzuje sposoby dbania o poczucie bezpieczeństwa i równowagę stron Kryteria weryfikacji: - określa warunki lokalowe pozwalające zapewnić bezpieczeństwo i neutralność postępowania mediacyjnego; - omawia organizację i przebieg mediacji z uwzględnieniem pouczenia o: możliwości przeniesienia mediacji, spotkaniach na osobności, możliwości udziału osób trzecich;	

- wymienia podstawowe potrzeby psychologiczne;
- opisuje rolę emocji w procesie mediacji;
- stosuje techniki pracy z emocjami;
- identyfikuje blokady w zawarciu porozumienia;
- omawia syndrom PTSD.

03. Stosuje narzędzia i techniki komunikacyjne

Kryteria weryfikacji:

- podaje rodzaje i przykłady pytań stosowanych w procesie mediacyjnym oraz określa konsekwencje ich zastosowania (np.: otwarte, zamknięte, testujące problem, o WATNA i o BATNA, o uzasadnienie, stymulujące);
- formułuje przykłady technik wspierających aktywne słuchanie (np.: parafraza, podsumowanie, klaryfikacja, przeformułowanie);
- wymienia i formułuje techniki budowania dobrej atmosfery (np.: dowartościowanie, odzwierciedlenie, metafora, komunikat JA);
- wymienia i formułuje techniki wspomagające proces kierowania przebiegiem rozmowy (np.: doprecyzowanie, uogólnienie, kierowanie rozmowy z treści na proces);
- omawia techniki weryfikujące przekonanie stron do uzgodnień zawartych w ugodzie (np. „advokat diabła”).

04. Prowadzi spotkanie mediacyjne

Kryteria weryfikacji:

- omawia uzasadnienie konieczności przeprowadzenia spotkań odrębnych w postępowaniu karnym;
- wygłasza monolog mediatora (definicja, cel, zasady i przebieg mediacji, omawia rolę stron oraz mediatora);
- formułuje pytania o potrzeby i interesy stron oraz pytania służące przeformułowaniu oczekiwań;
- formułuje pytania pozwalające zweryfikować użyteczność i wykonalność proponowanych rozwiązań;
- wskazuje dostępne formy uzyskania pomocy (programy korekcyjno - edukacyjne dla osób stosujących przemoc, programy terapeutyczne, grupy wsparcia) oraz instytucje pomocowe wspierające proces resocjalizacji;
- prezentuje sprawozdanie z obserwowanych lub współprowadzonych sesji mediacji karnych lub w sprawach o wykroczenia.

15. **Zestawy efektów uczenia się nr 3:**

Nazwa zestawu: Diagnostyka i analiza konfliktu w kontekście spraw karnych i o wykroczenia

Poziom: 6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]: 50

Rodzaj zestawu: obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia:

01. Omawia pojęcie konfliktu

Kryteria weryfikacji:

- definiuje pojęcie konfliktu;
- opisuje dynamikę konfliktu;
- wymienia kategorie konfliktów i zastosowanie „Kola konfliktu” Ch. Moore’a w mediacjach.

02. Omawia psychologiczne mechanizmy reakcji na konflikt oraz stopień jego eskalacji

Kryteria weryfikacji:

- opisuje podstawowe osobowościowe style reakcji na konflikt (unikanie, łagodzenie, konkurencja, kompromis, kooperacja) w korelacji do efektywności rozwiązywania sporów;
- wymienia stopnie eskalacji konfliktu i omawia jego wpływ na proces mediacji.

03. Charakteryzuje sposoby zapobiegania eskalacji konfliktu

Kryteria weryfikacji:

- wyjaśnia istotę i specyfikę określenia błąd poznawczy;
- definiuje wybrane błędy poznawcze utrudniające uzyskanie kompromisu (np. efekt autorytetu, efekt pominięcia, efekt potwierdzenia, efekt skupienia, efekt ślepej planki, efekt wspierania decyzji, efekt wiarygodności, iluzja wstępu, złudzenie kontroli, efekt polaryzacji);
- wymienia wybrane blokady komunikacyjne i omawia ich wpływ na komunikację (np. nakazywanie, ostrzeganie i groźba, moralizowanie, głoszenie kazań, osądzanie, krytykowanie, potępienie).

16.

Zestawy efektów uczenia się nr 4:

Nazwa zestawu: Posługiwanie się wiedzą z zakresu kryminologii i wiktymologii ze szczególnym uwzględnieniem problematyki przestępczości oraz agresji i przemocy

Poziom: 6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]: 160

Rodzaj zestawu: obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia:

01. Omawia wybrane zagadnienia z zakresu kryminologii i wiktymologii Kryteria weryfikacji:

- definiuje wybrane pojęcia z zakresu kryminologii i wiktymologii (np. przestępczość, przestępstwo, wykroczenie);
- omawia etapy procesu wiktymizacji;
- nakreśla profil sprawcy przestępstwa;
- nakreśla profil osoby ulegającej wiktymizacji;
- omawia determinanty zjawisk przestępczych (czynniki biopsychiczne i środowiskowe).

02. Omawia specyfikę zjawiska agresji i przemocy Kryteria weryfikacji:

- charakteryzuje pojęcie i specyfikę agresji;
- definiuje pojęcie przemocy w kontekście psychologicznym oraz w rozumieniu przepisów kodeksu karnego;
- wymienia i charakteryzuje wybrane formy przemocy (np.: fizyczna, emocjonalna/psychiczna, seksualna, ekonomiczna, cyberprzemoc);
- omawia cykl przemocy.

03. Omawia psychologiczne mechanizmy funkcjonowania osób doświadczających przemocy i ich wpływ na proces podejmowania decyzji Kryteria weryfikacji:

- charakteryzuje wybrane mechanizmy psychologiczne osób doświadczających przemocy (np.: syndrom wyuczonej bezradności, zjawisko prania mózgu, PTSD, syndrom Sztokholmski, mechanizm „psychologicznej pułapki”);
- omawia wpływ mechanizmów psychologicznych związanych z doświadczaniem przemocy i innych sytuacji trudnych na funkcjonowanie osoby pokrzywdzonej.

04. Omawia mechanizmy osób stosujących przemoc i sposoby radzenia sobie z osobą agresywną

Kryteria weryfikacji:

- opisuje mechanizm używania przemocy jako taktyki pozwalającej przejąć władzę i kontrolę;
- definiuje i wyjaśnia wybrane mechanizmy osób stosujących przemoc (np.: wymuszanie, grożenie i zastraszanie, onieśmianie, zaprzeczenie, pomniejszanie i obwinianie);
- opisuje metody umożliwiające uniknięcia lub niwelowania agresywnego zachowania (np.: przerwa na ochłonięcie, plan bezpieczeństwa, rozpoznanie i akceptacja złości, zdystansowanie).

17.

Zestaw efektów uczenia się nr 5:

Nazwa zestawu: Doskonalenie kompetencji i etyka zawodowa

Poziom: 6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]: 40

Rodzaj zestawu: obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia:

01. Przestrzega zasad etyki zawodu

Kryteria weryfikacji:

- dokonuje analizy wybranego postępowania mediacyjnego pod względem zgodności z zasadami etycznymi;
- opisuje wybrane zasady z kodeksu etyki zawodowej mediatora przyjętego przez Spółeczną Radę ds. ADR przy Ministrze Sprawiedliwości;
- podaje przykładowe sytuacje w pracy mediatora, w których może zaistnieć dylemat etyczny, przedstawia propozycje rozwiązania.

02. Doskonali kompetencje zawodowe

Kryteria weryfikacji:

- dokonuje autodiagnozy w zakresie predyspozycji własnych do prowadzenia mediacji, uwzględniając doświadczenie zdobyte podczas obserwacji, prowadzenia, współprowadzenia mediacji karnych lub w sprawach o wykroczenia;
- przedstawia sprawozdanie z samorozwoju w roku poprzedzającym przystąpienie do waldacji, ze szczególnym uwzględnieniem spraw karnych lub w spraw o wykroczenia.

18. Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego ważności: Ważność certyfikatu: 10 lat. W celu odnowienia certyfikatu kandydat zobowiązany jest przedstawić dowody poświadczające przeprowadzenie min. 10 mediacji w sprawach karnych lub o wykroczenia od momentu potwierdzenia kwalifikacji. W przypadku braku wymaganych dowodów kandydat podchodzi ponownie do procesu weryfikacji. Nazwa dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji: Certyfikat Uprawnienia związane z posiadaniem kwalifikacji: Nie dotyczy Kod dziedziny kształcenia: 3 - Nauki społeczne, gospodarka i prawo Kod PKD: 69.1 - Działalność prawnicza	Nie sprecyzowano, jakie dowody przeprowadzenia mediacji należy przedłożyć w celu odnowienia certyfikatu. Należałoby również podkreślić, że samo przeprowadzenie 10 mediacji w ciągu 10 lat jest niewystarczającym kryterium przedłużenia ważności certyfikatu, biorąc pod uwagę, że mediator mógł przeprowadzić nawet 20 mediacji w ciągu pierwszego roku od uzyskania certyfikatu, a potem przez kolejnych 9 lat żadnej. Wydawałoby się, że certyfikat powinien być przedłużany bez dodatkowej weryfikacji tylko mediatorom ciągle praktykującym. Brak wskazywania na jaki okres certyfikat miałby być przedłużony.
19. Dodatkowe uwagi:	Brak uwag.

Izabella Soroko – Borska

Izabella Soroko - Borska

Członek Zarządu

Anna Dańko – Roesler

Anna Dańko - Roesler

Prezes Zarządu

